

man jo ikke nødvendigvis mere købekraft. Derfor udbygger vi skattestoppet ved at afskærme den enkelte grundejer fra særlig store årlige stigninger i grundskylden fremover.

Så har der været spurgt, hvorfor der ikke er symmetri mellem den ordning, der er lavet på ejendomsværdiskatten, og den ordning, der er lavet her omkring procenten. Nu er den ordning, der er lavet på ejendomsværdiskatten, jo uden for min ressort, og derfor skal jeg ikke her stå og bevæge mig ud i en masse detaljer omkring den ordning. Men når man omkring ordningen har valgt de 5 pct., var det jo, fordi der i de forskudsregistreringer, der var sendt ud, var forskudsregistreret med en værdistigning på 5 pct. Derfor var det meget naturligt at sige til skatteborgerne, at så løfter vi ejendomsværdiskatten med den procent. Her er der jo tale om en anden skat, der også rent opkrævningsmæssigt hviler på et andet grundlag, nemlig på målrettede girokort, der sendes ud i et antal rater til den enkelte parcellusejer eller jordejer i det hele taget.

Kl. 19.15

Jeg kan så forstå på nogle af dem, der flittigt har taget ordet, og som jo allerede har markeret igen, kan jeg se, at det her er et ufatteligt dårligt lovforslag, og det er selvfølgelig også rigtigt, hvis man har det udgangspunkt, at målsætningen er at kradse flest muligt penge ind. Altså hvis man har det udgangspunkt, at en ganske almindelig LO-familie, der bor i et ganske almindeligt parcelhus i Frederiksværk, der, hvor alle de stinkende rige mennesker bor, partout skal til lommerne, fordi der er et omsætningsbillede i det lokale samfund, der gør, at grunden er steget mere, og så gælder det bare om at få kradset ind, så er det her selvfølgelig et dårligt forslag.

Hvis man derimod har det udgangspunkt, at man ikke skal få skatteborgerne, og at der skal være rimelighed i tingene og man ikke skal tåle dramatiske stigninger i sin skat, som der ikke er dækning for i den indkomstudvikling, der almindeligvis er i samfundet, så er det her jo et fantastisk godt forslag.

I regeringen – det gælder også Dansk Folkeparti, og det vil jeg gerne takke for – har vi det sidste udgangspunkt. Det er jo så, hvad man kan sige om den konflikt.

Dermed fremstår det jo med al ønskelig tydelighed, at vi ser meget forskelligt på det. Der er nogle partier herinde, som synes, at man da kan spise jord og mursten, og vi er nogle andre, som synes, at der skal være rimelighed i tingene. Jeg

tror ikke, at borgerne har svært ved at forstå det her, sådan som hr. Thomas Adelskov var inde på. Jeg tror sådan set, at borgerne både kan forstå det og synes, det er rart, at der nu er kommet en regering, som tøjler de der periodiske skattestigninger, der under den gamle regering bare kom væltende og væltende og væltende. Derfor føler jeg mig helt tryk ved, at befolkningen nok skal vide at sætte sig ind i dette lovforslag, og at befolkningen helt tryk vil leve med konsekvenserne af det.

Det her er jo en fremtidssikret model. Man kan selvfølgelig godt gå ind konkret for nærværende og analysere præcist, hvilke kommuneområder det er, hvor de gennemsnitlige grundværdistigninger har haft en karakter, så folk bliver begunstiget af den her ordning. Men det billede kan jo se meget anderledes ud næste år eller næste år igen. Sådan som fru Marianne Pedersen også var inde på, viser de sidste tal jo, at der er en tendens til, at priserne stagnerer i hovedstadsområdet, så det kan være, at den her ordning har effekt i en kommune det ene år og i en anden kommune det næste år.

Det er jo sådan set heller ikke det interessante. Det interessante er, at borgeren ikke skal tåle dramatiske hop fra det ene år til det andet. Det synes vi ikke i regeringen, og derfor er jeg glad for at kunne konstatere et flertal. Jeg er sådan set heller ikke helt utilfreds med at konstatere, at der er et meget stort mindretal, som har et helt andet syn på det der med, hvor pengene ligger bedst.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak. Og så er der tre korte bemærkninger. Først hr. Thomas Adelskov, så hr. Morten Homann og derefter fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Måske på grund af det lidt fremskredne tidspunkt begyndte ministeren at tænke på mad og sagde, at man ikke kan spise jord, og at man ikke kan spise mursten, og det er jeg ganske enig i. Men til gengæld mener regeringen åbenbart, at man kan leve af busbilletter, for de må godt stige med 10 og 13 pct., så det er åbenbart dem, man skal bygge sig mæt i, fordi råd til mad bliver der jo øjensynlig ikke.

Det gælder jo alle mulige. Det er jo folk, der pendler til arbejde, det er folk, der pendler til uddannelse, som her godt må betale 10-13 pct. mere, men når det altså drejer sig om boligen, så